Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26077
Copyright: Admont, Benediktinerstift

uabit caput. Quis ē inquit hec operatus & fecit? Quis
suscitauit iustitiā siue iustum? Quis ei gentes & reges
tradidit? Quis gladio ei & arcui uniuersa subiecit?
Utq; ille qui ab initio mundi hec futura pdixit qui
omniū conditor est. Et quia dixerat suscitauit iustū & cetera. Cunctis
tacentibus sibi ipse respondit. Ego sum dns. prim & nouissimus. ego sū. Ipse ē qui in apocalypsi iohannis
loquitur: Ego alfa & o principiū & finis. Videt insu
le idē gentes. & ecclesie de gentib; congregare. que
mundi hui sustinent tēpestates. & timuerūt dnm.
Principiū enī sapientie timor dni. Omes terrarū
termini ad aplos uerba tremuerūt. appropinquantes.
& ad xpi euangeliū pariter accedentes. Iamq; se ip
sos cernerent esse saluatos. id qd sup audierant
accedant. & tē loquant. opere compleuerūt ut aux
iliarent proximis suis. & frēs suos uellent indim
confortare & dicerent eis. Recedite a idolis. simu
lacra demonū antiqua contēpnite. que humana
finxit manus. que malleo cudente pducta sunt.
que compacta glutino. que stabilita clauis ut non
moueant. & cū fecerint ambulare ñualent. Que
nos sup psona xpi. & uocatione gentiū. & pdicati
one euangelii. atq; idolos condempnatione int
pretati sumus. quida ad cyrū regē persarū referunt.
qd suscitauerit eū aduersū babylonios de orien
te. & parere sibi fecerit iussioni prosternens ei
gentes plurimas. & gladio illius & arcui cuncta
subiciens. & cetera que sequuntur ad ei psona rese